

Publicerad 2006-12-29 23:02 av Xena

I dom lugnaste vattnen...5

"Har du sovit överhuvudtaget"

Maggan stirrade närmast chockad på den uppdukade gröten på bordet. Var hon chockad att han visste hur man gjorde gröt?

"Nä, det var en jobbig dag igår"

"Vill du prata om det?"

Jan öppnade munnen just som Kim kom inhopandes. 10 år gammal med energi som skulle göra duracellkaninerna helt ifrån sig av avvundsjuka.

"Hej papps"

"Papps" Janne höjde ögonbrynen och sneglade på Maggan hon ryckte på axlarna och mumlade något om nån serie på TV där killen kallade sin pappa för papps.

"Gröt är ju äckligt ju" unge nummer två dök upp som från ingenstans och grimaserade ogillande åt den brungrå röran på hans tallrik.

"PAAAAAPPPA KOM Å TORKA"

Maggan stod lutad mot diskbänken och flinade. Hennes morronrocksåg ut att vara lindad tio varv runt hennes kropp och hon såg allmänt skön ut med sovfrisynen kvar och ränder efter kudden på ena kinden. Janne ryckte på axlarna och tog trappen med tre steg.

"Hej sötnos"

"Hej pappa, jag har kissat"

"Förstod nästan det"

"Och bajsat"

"Aha"

"Ganska stora korvar idag"

Janne harklade sig lätt

"Det är nog pizzakorvar skulle jag tro"

flickan hoppade av den blå porslinstoaletten och stirrade med intresserade ögon på sitt verk,

"Japp... stora"

Han nickade och flinade innan han torkade henne och hjälpte henne på med kläderna.

"Tog du fast tjuven"

"Va?"

"Tjuven igår"

"Igår"

Huvudet stod helt still

"Ja pappa du är polis och igår jobbade du, tog du fast tjuven?"

"Nej älskling tjuven är lös än"

"Då kunde du lika gärna ätit pizza med oss då"

Ämnet var tydligen färdigdiskuterat för hon lämnade honom med spolningen och papperet och försvann.

Han rynkade lätt på näsan. Så liten men så mycket det stank ändå. Med ett ryck spolade han bort dotterns stora prestationer och gick sedan ner till krigszonen - frukostboret.

"Det var ett inbrott för två veckor sedan, kan det ha varit en inbrottstjuv som blev påkommen av flickan" Wicke skakade på huvudet.

"Möjligt är det väl alltid, men det känns som om det var mer personligt än så, jag menar det var mer än nödvändigt våld som åsamkats offret.
offret...

Janne ville skrika OFFRET HAR ETT NAMN, hon hette Maria Bäckström, men han visste att i vanliga fall hade han också använt ordet offer istället för namn, det var ett försvar mot att komma offrenför nära.

"Har vi några våldsbenägna filurer i området?"

Janne ryckte på axlarna

"Wicke ska kolla upp det, vad sa obducenten"

"Oh huvudskadan kom efter knivhuggen, han sa också att väldigt många hårstrån var utdragna vid tinningarna så vår mördare måste ha tagit hennes huvud så här"

Han gick fram till en av kollegorna och fattade med båda händerna på var sin sida om kollegans huvud och gjorde några luftdunkar .

"Så vreden var enorm, han hittade 22 hugg när han räknat klart och efter 22 hugg var vreden fortfarande stor nog för personen i fråga att slå sönder barnets huvud mot någon sorts tegelsten eller kantsten eller nåt."

"Kniven"

Chefen hade suttit tyst tills nu och hans röst liksom punkterade luften i rummet.

"Kniven är en vanlig hederlig morakniv, en sån som var och varannan har med sig på jakt, fiske, grillning eller vad som helst. Den är rätt gammal och rostig, rosten tyder på att den varit blöt och vi misstänker att den legat ute under en längre period, den kan till och med ha legat i närheten av brottsplatsen och bara blivit vald till mordet på grund av att den lägligen fanns i närheten."

"Är det mord?"

"Njae... svårt att säga... fast... efter ett oar hugg borde man ju besinna sig..."

"Det är inte upp till dig att avgöra om någon ska besinna sig, det jag undrar är var det planerat eller var flickan bara på fel ställe vid fel tidpunkt?"

Janne harklade sig innan han tog till orda

"Tror inte det var planerat, att mörda ett barn mindre än 100 meter från hennes mamma vore urbota dumt..."

"Såvida det inte var mamman som gjorde det?"

Janne bara gapade. Chefen - Gunnar Nord, var ny i den lilla staden, han hade blivit uppskickad från Stockholm när den tidigare chefen avlidit i hjärtinfarkt. Men att han skulle ens misstänka att Viktoria Bäckström skulle kunna mörda sitt eget barn gick över Jannes förstånd.

"Allvarligt talat &snart kommer du väl och säger att Kyrkoherden gjorde det" Han kunde inte hjälpa att han lät spydig och skämdes lätt när alla vände sig mot honom

Det var Wicke som tog till orda

"Janne, du kan inte låta er personliga relation hindra dig från att tänka klart, Bara för att en man är kyrkoherde innebär det inte att han inte ärkapabel att utföra bestaliska dåd?"

Han kände sig som en liten pojke som just blivit tillrättavisad av magistern och kunde inte hjälpa att skicka i väg det onda ögat mot kollegan och vännen.

"Håll det då för fan i det här rummet, kommer det ut att någon ens yttrat något sånt blir det inte roligt kan

jag lova - Kyrkoherden och hans fru är oerhört populära och älskade av folket i stan."

Man pratade mer om bevisen som funnits på platsen. Kniven hade haft ett tiotal fingeravtryck på sig och man höll just på att försöka lista dem. Janne kände sig som om han hamnat i ett koma. Sömnbrist.

"Ursäkta om jag lät som bror duktig där inne"

Wicke flinade lite generat under lugg.

"Ingen fara, är bara förjävligt trött"

"Sovit dåligt?"

"Inte sovit alls"

"Aj då...du kanske inte ska jobba med det här fallet Janne...jag menar du är kanske för nära?"

Deras blickar möttes, och den gamla rivaliteten från skoltiden blossade till inom honom.

"Inga problem, jag klarar av mitt jobb"

Med irriterade steg lämnade han kollegan i korridoren och gick till kaffeapparaten. Skulle han överleva den här dagen så var det koffein det handlade om.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Xena med Poeter.se id #7891 innehar upphovsrätten